

Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (neljas koda)

16. juuli 2015*

Eelotsusetaotlus — Intellektuaal- ja tööstusomand — Direktiiv 2004/48/EÜ — Artikli 8 lõike 3 punkt e — Õigusi rikkuva kauba müük — Õigus teabele intellektuaalomandi õiguse rikkumist puudutava hagi menetluses — Liikmesriigi õigusnormid, mille kohaselt on krediitiasutustel lubatud keelduda rahuldama taotlust saada teavet pangakonto kohta (pangasaladus)

Kohtuasjas C-580/13,

mille ese on ELTL artikli 267 alusel Bundesgerichtshofi (Saksamaa) 17. oktoobri 2013. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 18. novembril 2013, menetluses

Coty Germany GmbH

versus

Stadtsparkasse Magdeburg,

EUROOPA KOHUS (neljas koda),

koosseisus: koja president L. Bay Larsen, kohtunikud K. Jürimäe, J. Malenovský (ettekandja), M. Safjan ja A. Prechal,

kohtujurist: P. Cruz Villalón,

kohtusekretär: A. Calot Escobar,

arvestades kirjalikku menetlust,

arvestades seisukohti, mille esitasid:

- Coty Germany GmbH, esindaja: *Rechtsanwalt* M. Fiebig,
- Stadtsparkasse Magdeburg, esindaja: *Rechtsanwalt* N. Gross,
- Saksamaa valitsus, esindajad: T. Henze ja J. Kemper,
- Euroopa Komisjon, esindajad: F. Bulst ja F. Wilman,

olles 16. aprilli 2015. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

* Kohtumenetluse keel: saksa.

otsuse

- 1 Eelotsusetaotlus käsitleb seda, kuidas tõlgendada Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/48/EÜ intellektuaalomandi õiguste jõustamise kohta (ELT L 157, lk 45; ELT eriväljaanne 17/02, lk 32) artikli 8 lõike 3 punkti e.
- 2 Taotlus on esitatud intellektuaalomandi õiguste omanikust äriühingu Coty Germany GmbH (edaspidi „Coty Germany”) ja krediidasutuse Stadtsparkasse Magdeburg (edaspidi „Stadtsparkasse”) vahelises kohtuvaidluses, mis puudutab viimase keeldumist anda Coty Germanyle teavet ühe pangakonto kohta.

Õiguslik raamistik

Liidu õigus

- 3 Direktiivi 2004/48 põhjendused 2, 10, 13, 15, 17 ja 32 on sõnastatud järgmiselt:
  - „(2) Intellektuaalomandi kaitse peaks võimaldama leiutajal või autoril saada oma leiutiselt või loomingult seaduslikku tulu. Lisaks peaks see võimaldama loomingut, ideede ja oskusteabe võimalikult laia levikut. Samal ajal ei tohiks see pärssida sõnavabadust, vaba teabelevi või isikuandmete kaitset, sealhulgas Internetis.

[...]

- (10) Käesoleva direktiivi eesmärk on ühtlustada liikmesriikide seadustikke, et tagada siseturul kõrge, võrdväärne ning ühetaoline kaitsetase.

[...]

- (13) Käesoleva direktiivi rakendusvaldkond tuleb defineerida võimalikult laialt, et see kataks kõik intellektuaalomandi õigused, mis hõlmavad ühenduse selle valdkonna sätteid ja/või vastavate liikmesriikide siseriiklikke seadusi. [...]

[...]

- (15) Käesolev direktiiv ei mõjuta intellektuaalomandi materiaalõigust, Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 1995. aasta direktiivi 95/46/EÜ üksikisiku kaitse kohta seoses isikuandmete töötlemise ja nende andmete vaba liikumisega [(EÜT L 281, lk 31; ELT eriväljaanne 13/15, lk 355)], Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsembri 1999. aasta direktiivi 1999/93/EÜ elektroonilise allkirja ühenduse raamistiku kohta [(EÜT 2000, L 13, lk 12; ELT eriväljaanne 13/24, lk 239)] ega Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2000. aasta direktiivi 2000/31/EÜ infoühiskonna teenuste teatud õiguslike aspektide, eriti elektroonilise kaubanduse kohta siseturul [(EÜT L 178, lk 1; ELT eriväljaanne 13/25, lk 399)].

[...]

- (17) Käesolevas direktiivis sätestatud meetmed, menetlused ja õiguskaitsevahendid peavad iga kohtuasja korral olema piiritletud viisil, mis võtab arvesse vastava kohtuasja eripära, sealhulgas iga intellektuaalomandi õiguse iseärasused ja rikkumise tahtliku või tahtmatu iseloomu.

[...]

(32) Käesolevas direktiivis austatakse põhiõigusi ja järgitakse iseäranis Euroopa Liidu põhiõiguste hartaga [(edaspidi „harta”)] tunnustatud põhimõtteid. Eelkõige püütakse käesoleva direktiiviga tagada [...] harta artikli 17 lõikes 2 sätestatud intellektuaalomandi õiguste täielik austamine.”

4 Direktiivi 2004/48 artikli 2 lõike 3 punktis a on ette nähtud:

„Käesolev direktiiv ei mõjuta:

a) ühenduse sätteid intellektuaalomandi materiaalõiguse, direktiivi 95/46/EÜ, direktiivi 1999/93/EÜ ja direktiivi 2000/31/EÜ kohta üldiselt või eriti direktiivi 2000/31/EÜ artiklite 12–15 kohta.”

5 Direktiivi 2004/48 artiklis 8 „Õigus teabele” on sätestatud:

„1. Liikmesriigid tagavad, et intellektuaalomandi õiguste rikkumise menetlemisel ning hageja õigustatud ja proportsionaalse nõude vastuseks võivad pädevad kohtuasutused nõuda, et teave intellektuaalomandi õiguste rikkumise päritolu ja kaupade või teenuste levitamisevõrgustiku kohta esitaks rikkuja ja/või kes tahes isik, kes:

- a) on tabatud tema valduses oleva õigusi rikkuva kommertseesmärgil kasutatava kaubaga;
- b) on tabatud kommertseesmärgil pakutavate õigusi rikkuvate teenuste kasutamisel;
- c) on tabatud õigusi rikkuvate teenuste kommertseesmärgil pakkumiselt
või
- d) on teatatud punktides a, b või c viidatud isikute poolt kui osaline kaupade või teenuste tootmises, valmistamises või levitamises.

2. Lõikes 1 nimetatud meetmed hõlmavad vastavalt vajaduse korrale:

- a) tootjate, valmistajate, levitajate, tarnijate ja muude kaupade või teenuste varasemate valdajate ning ühtlasi kavandavate jae- ja hulgimüüjate nimesid ja aadresse;
- b) toodetud, valmistatud, vastu võetud, tarnitud või tellitud toodete koguseid ning ühtlasi kõnealuste toodete või teenuste eest makstud hindu.

3. Ilma et see piiraks lõigete 1 ja 2 kohaldamist, kohaldatakse muid õigusnorme, mis:

- a) annavad õiguste valdajale õiguse saada täielikumat teavet;
- b) reguleerivad teabe kasutamist tsiviil- või kriminaalmenetlustes vastavalt käesolevale artiklile;
- c) reguleerivad vastutust teabeõiguse valesti kasutamise eest;
- d) võimaldavad teabe jagamisest keeldumise eest lõikes 1 kirjeldatud isikut sundida tunnistama isiku enda või isiku lähedaste sugulaste osalust intellektuaalomandi õiguste rikkumises
või
- e) reguleerivad konfidentsiaalsete teabeallikate kaitset ja isikuandmete töötlemist.”

6 Direktiivi 95/46 artiklis 2 „Mõisted” on sätestatud:

„Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

- a) *isikuandmed* – igasugune teave tuvastatud või tuvastatava füüsilise isiku (edaspidi „andmesubjekt”) kohta. Tuvastatav isik on isik, keda saab otseselt või kaudselt tuvastada, eelkõige isikukoodi põhjal või ühe või mitme tema füüsilisele, füsioloogilisele, vaimsele, majanduslikule, kultuurilisele või sotsiaalsele identsusele omase joone põhjal;
- b) *isikuandmete töötlemine* (edaspidi „töötlemine”) – iga isikuandmetega tehtav toiming või toimingute kogum, olenemata sellest, kas see on automatiseeritud või mitte, näiteks kogumine, salvestamine, korrastamine, säilitamine, kohandamine või muutmine, väljavõtete tegemine, päringu teostamine, kasutamine, üleandmine, levitamine või muul moel avaldamine, ühitamine või ühendamine, sulgemine, kustutamine või hävitamine;

[...]”

Saksa õigus

7 25. oktoobri 1994. aasta kaubamärgiseaduse (Markengesetz) (*BGBL.* 1994 I, lk 3082), mida on muudetud 19. oktoobri 2013. aasta seadusega (*BGBL.* 2013 I, lk 3830) (edaspidi „Markengesetz”), §-s 19 „Õigus teabele” on sätestatud:

„1. Kaubamärgi või ärinime omanik võib §-des 14, 15 ja 17 nimetatud juhtudel nõuda rikkujalt, et ta viivitamata esitaks teavet ebaseaduslikult tähistatud kaupade või teenuste päritolu ja turustusvõrgustiku kohta.

2. Õiguste ilmselge rikkumise korral või juhul, kui kaubamärgi või ärinime omanik on esitanud rikkuja vastu nõude, kehtib õigus – ilma et see mõjutaks lõikes 1 sätestatud – ka isiku vastu, kes kommertseesmärgil on:

- 1) olnud õigusi rikkuva kauba valdaja;
- 2) kasutanud õigusi rikkuvaid teenuseid;
- 3) osutanud õiguste rikkumisel kasutatud teenuseid;

4) osalenud mõne punktis 1, 2 või 3 nimetatud isiku esitatud teabe kohaselt sellise kauba tootmises, valmistamises või turustamises või selliste teenuste osutamises, välja arvatud juhul, kui sellel isikul on tsiviilkohtumenetluse seadustiku (Zivilprozessordnung) §-de 383–385 alusel õigus keelduda rikkuja suhtes algatatud kohtumenetluses ütluste andmisest. Kui esimese lause kohaselt nõutakse teabe esitamist kohtu kaudu, võib kohus taotluse alusel peatada rikkuja suhtes toimuva menetluse kuni teabe saamise nõuet puudutava vaidluse lahendamiseni. Isik, kes on kohustatud teavet andma, võib kahju saanud isikult nõuda, et ta hüvitaks teabe esitamisega kaasnevad kulud.

[...]”.

8 „5. detsembril 2005 avaldatud redaktsioonis tsiviilkohtumenetluse seadustiku (*BGBL.* 2005 I, lk 3202) § 383 „Ütluste andmisest keeldumine isiklikel põhjustel” lõikes 1 on sätestatud:

„Ütluste andmisest võivad keelduda:

[...]

6. isikud, kellele on nende ametikoha, seisundi või kutseala tõttu usaldatud teavet, mida tuleb teabe laadi tõttu või õigusnormide alusel saladuses hoida, kuid seda üksnes teabe osas, mille suhtes kehtib saladuses pidamise kohustus.”

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimus

- 9 Coty Germany valmistab ja turustab lõhnaõlisid ning talle kuulub parfümeeriakaupade jaoks numbriga 968661 all registreeritud ühenduse kaubamärgi Davidoff Hot Water ainulitsents.
- 10 Coty Germany ostis 2011. aasta jaanuaris enampakkumiste veebiportaali vahendusel pudeli kaubamärki Davidoff Hot Water kandvat lõhnaõli. Ta kandis toote hinnale vastava summa üle Stadtparkasse avatud kontole, mille numbriga müüja talle andis.
- 11 Olles tuvastanud, et ostetud toode oli võltsitud, palus Coty Germany enampakkumiste portaali teatada talle portaali selle kasutajakonto omaniku tegelik nimi, mille kaudu lõhnaõli müüdi, kuivõrd müük oli toimunud pseudonüümi kasutades. Sel moel kindlaks tehtud isik mõõnis, et ta on kasutajakonto omanik, kuid eitas, et ta oli kõnealuse toote müünud, ning keeldus edasist teavet esitamast, tuginedes õigusele keelduda ütluste andmisest.
- 12 Coty Germany pöördus Markengesetzi § 19 lõike 2 alusel Stadtparkasse poole ja palus tal teatada selle pangakonto omaniku nimi ja aadress, millele ta oli üle kandnud ostetud võltsitud kauba hinnale vastava summa. Stadtparkasse keeldus pangasaladusele tuginedes kõnealuse teabe andmisest.
- 13 Coty Germany esitas hagi Landgericht Magdeburg'ile (Magdeburgi esimese astme kohus), kes kohustas Stadtparkasset taotletud teavet esitama.
- 14 Oberlandesgericht Naumburg (Naumburgi ringkonnakohus), kelle poole Stadtparkasse apellatsioonkaebusega pöördus, tühistas esimese kohtuastme otsuse, kuna ta leidis, et kõnealuse teabe esitamise nõue ei olnud lähtuvalt Markengesetzi § 19 lõike 2 esimese lause punktist 3 põhjendatud.
- 15 Oberlandesgericht Naumburg leidis nimelt, et kuigi Stadtparkasse osutatavaid teenuseid, milleks konkreetsel juhul oli arvelduskonto pidamine, kasutati rikkumise toimepanemiseks, on Stadtparkassel kui krediitiasutusel Markengesetzi § 19 lõike 2 esimese lause alusel koostoimes tsiviilkohtumenetluse seadustiku § 383 lõikega 1 õigus tsiviilkohtumenetluses keelduda ütluste andmisest.
- 16 Kohus leidis, et seda järeldust ei kummuta tõlgendus, mis tuleb nendele sätetele anda koostoimes direktiiviga 2004/48.
- 17 Coty Germany esitas Bundesgerichtshofile (liitvabariigi kõrgeim kohus) kassatsioonkaebuse, milles ta jäi oma nõuete juurde. Kuna tal tekkisid kahtlused tõlgenduse suhtes, mis tuleb anda direktiivile 2004/48 ja eriti selle artiklile 8, otsustas Bundesgerichtshof menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmise eelotsuse küsimuse:

„Kas direktiivi 2004/48 artikli 8 lõike 3 punkti e tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus siseriiklikud õigusnormid, mille kohaselt on krediitiasutusel sellistel asjaoludel nagu käesolevas kohtuasjas lubatud pangasaladusele tuginedes keelduda andmast viidatud direktiivi artikli 8 lõike 1 punkti c alusel nõutavat teavet arvelduskonto omaniku nime ja aadressi kohta?”

Vastuvõetavus

- 18 Stadtparkasse leiab, et eelotsusetaotlus on vastuvõetamatu, väites, et eelotsusetaotluse esitanud kohtu menetluses olev kohtuvaidlus ei kuulu direktiivi 2004/48 kohaldamisalasse, vaid selle suhtes on kohaldatavad ainult siseriiklikud õigusnormid, sest põhikohtuasjas käsitletavat teabenõuet ei esitatud mitte intellektuaalomandi õiguse rikkumise menetluses, vaid see on seotud ühenduse kaubamärgist tulenevate õiguste ilmselge rikkumisega. Niisugune juhtum aga direktiivi 2004/48 kohaldamisalasse ei kuulu.
- 19 Sellega seoses tuleb tõdeda, nagu märkis kohtujurist oma ettepaneku punktis 20, et kaubamärgist tulenevate õiguste ilmselget rikkumist puudutavas menetluses esitatud teabenõue kuulub küll direktiivi 2004/48 artikli 8 lõike 1 kohaldamisalasse.
- 20 Seda järeldust kinnitab direktiivi 2004/48 põhjendus 13, mille kohaselt tuleb direktiivi rakendusvaldkond defineerida võimalikult laialt, et see kataks kõik intellektuaalomandi õigused, mis hõlmavad ühenduse selle valdkonna sätteid ja/või vastavate liikmesriikide siseriiklikke seadusi. Seega tuleb asuda seisukohale, et direktiiv on kohaldatav ka menetluse suhtes, mis puudutab ühenduse kaubamärgist tulenevate õiguste rikkumist.
- 21 Järelikult tuleb eelotsusetaotlust pidada vastuvõetavaks.

Eelotsuse küsimuse analüüs

- 22 Oma küsimusega palub eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt selgitada, kas direktiivi 2004/48 artikli 8 lõike 3 punkti e tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus säte, mille kohaselt on krediidasutusel sellistel asjaoludel nagu käesolevas kohtuasjas lubatud pangasaladusele tuginedes keelduda andmast direktiivi artikli 8 lõike 1 punkti c alusel nõutavat teavet arvelduskonto omaniku nime ja aadressi kohta.
- 23 Esiteks ilmneb direktiivi 2004/48 artikli 8 lõike 1 punkti c sõnastusest, et liikmesriigid peavad tagama, et intellektuaalomandi õiguste rikkumise menetlemisel ning hageja põhjendatud ja proportsionaalse nõude vastuseks võivad pädevad kohtuasutused nõuda, et teavet intellektuaalomandi õiguste rikkumise päritolu ja kaupade või teenuste levitamisvõrgustiku kohta esitaks kes tahes isik, kes on tabatud õigusi rikkivas tegevuses kasutatud teenuste kommertseesmärgil pakkumiselt.
- 24 Seda sätet tuleb tõlgendada koostoimes direktiivi põhjendusega 17, mille kohaselt direktiivis sätestatud meetmed, menetlused ja õiguskaitsevahendid peavad iga kohtuasja korral olema piiritletud viisil, mis võtab arvesse iga intellektuaalomandi õiguse iseärasusi ja rikkumise tahtlikku või tahtmatut iseloomu.
- 25 Teiseks tuleneb direktiivi 2004/48 artikli 8 lõike 3 punktist e, et artikli 8 lõiget 1 kohaldatakse nii, et see ei piira muid õigusnorme, mis reguleerivad konfidentsiaalsete teabeallikate kaitset ja isikuandmete töötlemist.
- 26 Vaidlus puudub selle üle, et niisugune krediidasutus, nagu on kõne all põhikohtuasjas, võib kuuluda direktiivi 2004/48 artikli 8 lõike 1 punkti c kohaldamisalasse. Samuti on selge, et krediidasutuse poolt ühe oma kliendi nime ja aadressi kohta teabe andmine kujutab endast isikuandmete töötlemist, nagu see on määratletud direktiivi 95/46 artikli 2 punktides a ja b.
- 27 Niisugune siseriiklik säte, mis on kõne all põhikohtuasjas ja mille kohaselt on krediidasutusel lubatud pangasaladusele tuginedes mitte anda teavet, mida temalt tsiviilkohtumenetluses nõutakse, võib seega kuuluda direktiivi 2004/48 artikli 8 lõike 3 punkti e kohaldamisalasse.

- 28 Direktiivi 2004/48 artikli 8 lõike 1 punkt c koostoimes artikli 8 lõike 3 punktiga e nõuab, et tagatud oleksid erinevad õigused. Tuleb nimelt tagada esiteks õigus teabele ja teiseks õigus isikuandmete kaitsele.
- 29 Õigusega teabele, mis peab olema hagejal tema omandiõiguse rikkumist puudutava hagi menetluses, soovitakse asjaomasel valdkonnas muuta kohaldatavaks ja konkreetsemaks harta artikliga 47 tagatud õigus tõhusale õiguskaitsevahendile ning seeläbi hoolitseda selle eest, et oleks võimalik tõhusalt teostada omandipõhiõigust, mis hõlmab harta artikli 17 lõikega 2 kaitstavat intellektuaalomandi õigust. Nimelt, nagu kohtujurist oma ettepaneku punktis 31 märkis, on esimene neist põhiõigustest teise kaitsmiseks vajalik vahend.
- 30 Õigus isikuandmete kaitsele, mis on direktiivi 2004/48 artikli 8 lõikes 1 nimetatud isikutele, on osa igatüüpi põhiõigusest oma isikuandmete kaitsele, nagu on tagatud harta artikliga 8 ja direktiiviga 95/46.
- 31 Mis puudutab neid õigusi, siis ilmneb direktiivi 2004/48 põhjendusest 32, et direktiivis austatakse põhiõigusi ja järgitakse hartaga tunnustatud põhimõtteid. Eelkõige püütakse direktiiviga tagada harta artikli 17 lõikes 2 sätestatud intellektuaalomandi õiguste täielik austamine.
- 32 Samal ajal, nagu nähtub direktiivi 2004/48 artikli 2 lõike 3 punktist a ning põhjendustest 2 ja 15, ei tohiks intellektuaalomandi kaitse pärssida muu hulgas isikuandmete kaitset, mistõttu ei tohiks direktiiv 2004/48 mõjutada direktiivi 95/46.
- 33 Seega tõstatub käesolev eelotsusetaotlus küsimuse, kuidas saavutada vajalik kooskõla nõuete vahel, mis puudutavad selliste erinevate põhiõiguste kaitset nagu ühelt poolt õigus tõhusale õiguskaitsevahendile ja intellektuaalomandi õigus ning teiselt poolt õigus isikuandmete kaitsele (vt selle kohta kohtuotsus *Promusicae*, C-275/06, EU:C:2008:54, punkt 65).
- 34 Sellega seoses tuleb esiteks märkida, et vastavalt Euroopa Kohtu praktikale nõuab liidu õigus liikmesriikidelt, et nad direktiivide ülevõtmisel jälgiksid, et nad tuginevad direktiivide sellisele tõlgendusele, mis võimaldab tagada õige tasakaalu erinevate liidu õiguskorras kaitstud põhiõiguste vahel. Seejärel ei ole direktiivide ülevõtmise meetmete rakendamisel liikmesriikide ametiasutuste ja kohtute ülesanne mitte ainult tõlgendada oma siseriiklikku õigust kooskõlas nende direktiividega, vaid ka jälgida, et nad ei tugineks direktiivide sellisele tõlgendusele, mis on vastuolus kõnealuste põhiõigustega või muude liidu õiguse üldpõhimõtetega (vt kohtuotsus *Promusicae*, C-275/06, EU:C:2008:54, punkt 70).
- 35 Teiseks tuleb märkida, et harta artikli 52 lõikes 1 on muu hulgas täpsustatud, et tunnustatud õiguste ja vabaduste teostamise mis tahes piirang peab arvestama nimetatud õiguste ja vabaduste olemust, ning Euroopa Kohtu praktikast nähtub, et meetet, mis toob kaasa hartaga kaitstava õiguse selge rikkumise, ei saa pidada vastavaks nõudele tagada õige tasakaal põhiõiguste vahel, mis tuleb kooskõlla viia (vt ettekirjutuse kohta kohtuotsused *Scarlet Extended*, C-70/10, EU:C:2011:771, punktid 48 ja 49, ning *Sabam*, C-360/10, EU:C:2012:85, punktid 46 ja 47).
- 36 Käesoleval juhul on põhikohtuasjas kõne all oleva siseriikliku sätte kohaselt krediidasutusel lubatud pangasaladusele tuginedes keelduda andmast direktiivi 2004/48 artikli 8 lõike 1 punkti c alusel nõutavat teavet arvelduskonto omaniku nime ja aadressi kohta, pidades silmas, et direktiivi artikli 8 lõikes 1 ei ole küll ette nähtud autonoomset õigust teabele, mida isikud võiksid rikkuja või direktiivi artikli 8 lõike 1 punktides a–d nimetatud isikute suhtes otse teostada, kuid sellega on siiski kehtestatud liikmesriikidele kohustus tagada, et seda teavet on võimalik saada kohtu kaudu.
- 37 Põhikohtuasjas kõne all olev siseriiklik õigusnorm eraldi võetuna näib sellist keeldumist võimaldavat piiramatult, kuna selle sõnastus ei sisalda mingeid tingimusi ega täpsustusi, kuid seda peab eelotsusetaotluse esitanud kohus siiski kontrollima.

- 38 Seega võib niisugune siseriiklik säte eraldi võetuna takistada direktiivi 2004/48 artikli 8 lõikes 1 tunnustatud õiguse teabele teostamist, mistõttu võib see nähtuvalt käesoleva kohtuotsuse punktist 29 mitte järgida põhiõigust tõhusale õiguskaitsevahendile ja intellektuaalomandi põhiõigust.
- 39 Sellega seoses võib niisugune piiramatult ja tingimusteta võimalus tugineda pangasaladusele takistada seda, et direktiivis 2004/48 ette nähtud menetlused ja pädevate siseriiklike ametiasutuste võetud meetmed – eelkõige kui viimased soovivad direktiivi artikli 8 lõike 1 alusel määrata kohustuse esitada vajalik teave – saaksid nõuetekohaselt arvesse võtta iga intellektuaalomandi õiguse iseärasusi ja vajaduse korral rikkumise tahtlikku või tahtmatut iseloomu.
- 40 Sellest järeldub, et niisugune võimalus võib seoses direktiivi 2004/48 artikliga 8 selgelt kahjustada omandipõhiõiguse tõhusat teostamist, eelistades krediitiasutustele pangasaladuse hoidmise kohustuse kehtestamisega direktiivi 2004/48 artikli 8 lõikes 1 nimetatud isikute õigust kaitsta oma isikuandmeid.
- 41 Eespool toodust tuleneb, et niisugune siseriiklik säte, nagu on põhikohtuasjas kõne all, eraldi võetuna võib kaasa tuua põhiõiguse tõhusale õiguskaitsevahendile ja lõpuks ka intellektuaalomandi omanikele kuuluva põhiõiguse selge rikkumise, mistõttu ei vasta see nõudele tagada õige tasakaal erinevate põhiõiguste vahel, mis direktiivi 2004/48 artiklis 8 on kaalule asetatud.
- 42 Eelotsusetaotluse esitanud kohus peab siiski kontrollima, kas siseriiklikus õiguses esineb muid viise või õiguskaitsevahendeid, mis võimaldaksid pädevatel kohtutel määrata kohustuse esitada direktiivi 2004/48 artikli 8 lõike 1 kohaldamisalasse kuuluvate isikute kohta vajalik teave vastavalt iga juhtumi eripärale, nagu on märgitud direktiivi põhjenduses 17.
- 43 Kõigist eespool toodud kaalutlustest järeldub, et esitatud küsimusele tuleb vastata, et direktiivi 2004/48 artikli 8 lõike 3 punkti e tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus selline siseriiklik säte, mis on põhikohtuasjas kõne all ja mille kohaselt krediitiasutus piiramatult ja tingimusteta võib pangasaladusele tuginedes keelduda andmast direktiivi artikli 8 lõike 1 punkti c alusel nõutavat teavet arvelduskonto omaniku nime ja aadressi kohta.

Kohtukulud

- 44 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus poolelioleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse siseriiklik kohus. Euroopa Kohtule seisukohtade esitamisega seotud kulusid, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (neljas koda) otsustab:

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/48/EÜ intellektuaalomandi õiguste jõustamise kohta artikli 8 lõike 3 punkti e tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus selline siseriiklik säte, mis on põhikohtuasjas kõne all ja mille kohaselt krediitiasutusel on piiramatult ja tingimusteta lubatud pangasaladusele tuginedes keelduda andmast direktiivi artikli 8 lõike 1 punkti c alusel nõutavat teavet arvelduskonto omaniku nime ja aadressi kohta.

Allkirjad